Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (prvo vijeće)

25. lipnja 2020.*

„Žalba – Arbitražna klauzula – Osoblje međunarodnih misija Europske unije – Interni natječaj – Neobnavljanje ugovora o radu – Akt odvojiv od ugovora”

U predmetu C-730/18 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 23. studenoga 2018.,

**SC**, koju zastupaju A. Kunst, *Rechtsanwältin*, i L. Moro, *avvocato*,

tužiteljica,

a druga stranka postupka je:

**Eulex Kosovo**, koji zastupa E. Raoult, *avocate*,

tuženik u prvostupanjskom postupku,

SUD (prvo vijeće),

u sastavu: J.-C. Bonichot, predsjednik vijeća, M. Safjan, L. Bay Larsen (izvjestitelj), C. Toader i N. Jääskinen, suci,

nezavisni odvjetnik: E. Tanchev,

tajnik: M. Longar, administrator,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 6. studenoga 2019.,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 5. ožujka 2020.,

donosi sljedeću

**Presudu**

1 Svojom žalbom osoba SC zahtijeva ukidanje rješenja Općeg suda Europske unije od 19. rujna 2018., SC/Eulex Kosovo (T-242/17, u daljnjem tekstu: pobijano rješenje, EU:T:2018:586), kojim je Opći sud odbio njezinu tužbu na temelju članaka 272. i 340. UFEU-a radi, kao prvo, utvrđenja da je Eulex Kosovo povrijedio svoje ugovorne i izvanugovorne obveze prema njoj, kao drugo, utvrđenja da su interni natječaj koji je Eulex Kosovo organizirao 2016. za mjesto državnog odvjetnika (natječaj

* Jezik postupka: engleski

EK30077) (u daljnjem tekstu: interni natječaj iz 2016.) i neobnavljanje ugovora o radu bili nezakoniti i, kao treće, radi naknade imovinske i neimovinske štete koja proizlazi iz povrede ugovornih i izvanugovornih obveza Eulexa Kosovo.

## Pravni okvir

2 Člankom 10. stavkom 3. Zajedničke akcije Vijeća 2008/124/ZVSP od 4. veljače 2008. o Misiji Europske unije za uspostavu vladavine prava na Kosovu, Eulex Kosovo (SL 2008., L 42, str. 92.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 6., str. 76.) određuje se:

„Uvjeti zaposlenja te prava i obveze međunarodnog i lokalnog osoblja utvrđuju se ugovorima koji se trebaju sklopiti između misije EULEX-a KOSOVO i članova osoblja.”

## Okolnosti spora

3 Misija Eulex Kosovo uspostavljena je Zajedničkom akcijom 2008/124 te je potom bila produljena u nekoliko navrata.

4 Osoba SC bila je zaposlena u misiji Eulex Kosovo kao državna odvjetnica na temelju pet uzastopnih ugovora o radu na određeno vrijeme od 4. siječnja 2014. do 14. studenoga 2016. Prva dva ugovora o radu na određeno vrijeme sadržavala su arbitražnu klauzulu koja je određivala „sudove u Bruxellesu” (Belgija) kao nadležne za slučaj spora koji proizlazi iz ugovora. Člankom 21. u svakom od triju posljednjih ugovora predviđala se nadležnost „Suda Europske unije na temelju članka 272. [UFEU-a]” za sve sporove koji proizlaze iz ugovora ili se na njega odnose.

5 Člankom 1.2 potonjeg ugovora između Eulexa Kosovo i žaliteljice utvrđuje se da su „[s]ljedeći dokumenti sastavni dio ugovora (nakon potvrde): CONOPS/OPLAN, u što ulaze Kodeks ponašanja (CdC) i standardni operativni postupci (SOP)”.

6 Osoba SC primila je 1. srpnja 2014. obavijest od svojeg nadređenoga da se održava interni natječaj za mjesto državnog odvjetnika jer se u skladu s planom operacije (u daljnjem tekstu: OPLAN) broj državnih odvjetnika treba smanjiti i jer je člankom 4.3 standardnih operativnih postupaka o reorganizaciji (u daljnjem tekstu: SOP o reorganizaciji) u takvim okolnostima predviđeno održavanje natječaja. Interni natječaj održan je tijekom ljeta 2014. i bio je naknadno poništen.

7 Ured za ljudske resurse Eulexa Kosovo 24. lipnja 2016. obavijestio je osobu SC da je novi interni natječaj za mjesto državnog odvjetnika predviđen za srpanj 2016. zbog smanjenja broja raspoloživih mjesta.

8 Voditeljica ureda za ljudske resurse od 30. rujna 2016. obavijestila je dopisom osobu SC da nije uspjela na internom natječaju iz 2016. (u daljnjem tekstu: odluka o internom natječaju iz 2016.). Istim dopisom osoba SC obaviještena je da se njezin ugovor o radu, koji istječe 14. studenoga 2016., neće produljiti i da će joj uvjeti koji se odnose na okončanje ugovora biti priopćeni naknadno (u daljnjem tekstu: odluka o neproduljenju ugovora o radu).

9 Dopisom od 10. listopada 2016. osoba SC podnijela je prigovor voditeljici misije protiv odluke o internom natječaju iz 2016. i odluke o neproduljenju ugovora o radu.

10 Dopisom od 31. listopada 2016. ta voditeljica misije odbila je prigovor osobe SC.

## Postupak pred Općim sudom i pobijano rješenje

11 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 25. travnja 2017. osoba SC pokrenula je postupak koji se u biti sastojao od četiri točke tužbenog zahtjeva. Prvom i drugom točkom tužbenog zahtjeva tražilo se da Opći sud utvrdi da je Eulex Kosovo povrijedio svoje ugovorne i izvanugovorne obveze. Trećom točkom tužbenog zahtjeva osoba SC zahtijevala je od Općeg suda da utvrdi da su odluka o internom natječaju iz 2016. i odluka o neproduljenju ugovora o radu bile nezakonite. Četvrtom točkom tužbenog zahtjeva tražilo se nalaganje Eulexu Kosovo da naknadi imovinsku i neimovinsku štetu koja proizlazi iz povrede njegovih ugovornih i izvanugovornih obveza.

12 U potporu svojoj tužbi osoba SC istaknula je pet tužbenih razloga. Prvi tužbeni razlog temeljio se na povredi SOP-a o reorganizaciji i standardnih operativnih postupaka o odabiru osoblja. Drugi tužbeni razlog temeljio se na povredi tih standardnih operativnih postupaka, Kodeksa ponašanja i discipline Eulexa Kosovo, ugovornih načela pravičnosti i dobre vjere te prava na dobru upravu. Treći i četvrti tužbeni zahtjev temeljili su se, u biti, na povredi različitih načela prava Unije i odluka koje je donio Eulex Kosovo. Osim toga, osoba SC pozivala se na ugovornu i izvanugovornu odgovornost Eulexa Kosovo.

13 Zasebnim aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 24. kolovoza 2017. Eulex Kosovo istaknuo je prigovor nedopuštenosti na temelju članka 130. stavka 1. Poslovnika Općeg suda. Tužiteljica je 20. listopada 2017. podnijela svoje očitovanje u odnosu na taj prigovor.

14 Pobijanim rješenjem Opći sud je, a da nije razmatrao taj prigovor nedopuštenosti, na temelju članka 126. svojega Poslovnika odbacio tužbu koju je osoba SC podnijela kao djelomično očito nedopuštenu i odbio kao djelomično očito pravno neosnovanu.

15 Kako bi utvrdio očitu nedopuštenost treće točke tužbenog zahtjeva te tužbe, Opći sud presudio je, kao prvo, da je odluka o internom natječaju iz 2016. odvojiva od ugovora o radu između osobe SC i Eulexa Kosovo (u daljnjem tekstu: ugovor o radu). Kao drugo, Opći sud presudio je da je i odluka o neproduljenju ugovora o radu odvojiva od tog ugovora. Na temelju tih elemenata Opći sud je, kao treće, zaključio da taj tužbeni zahtjev treba smatrati zahtjevom za poništenje u skladu s člankom 263. UFEU-a i da takav zahtjev treba odbaciti kao očito nedopušten jer ga je osoba SC podnijela nepravodobno.

## Zahtjevi stranaka

16 Svojom žalbom osoba SC od Suda zahtijeva da:

– ukine pobijano rješenje;

– kao prvo, prihvati prvostupanjsku tužbu osim u pogledu petog tužbenog razloga;

– podredno, vrati predmet na ponovno suđenje Općem sudu, i

– Eulexu Kosovo naloži snošenje troškova obaju postupaka.

17 Eulex Kosovo od Suda zahtijeva da:

– odbije žalbu, i

– naloži osobi SC snošenje troškova.

## O žalbi

18 Osoba SC iznosi pet žalbenih razloga u prilog svojoj žalbi. Prvi žalbeni razlog temelji se na povredi članka 272. UFEU-a. Drugi žalbeni razlog temelji se na povredi tog članka, prava na djelotvoran pravni lijek i načela jednakog postupanja. Treći žalbeni razlog temelji se na povredi SOP-a o reorganizaciji, prava na dobru upravu, načela nepristranosti i obveze obrazlaganja. Četvrti žalbeni razlog temelji se na povredi članaka 268. i 270. UFEU-a. Peti žalbeni razlog temelji se na povredi potonjih članaka i članka 272. UFEU-a te članaka 31. i 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

### *Argumentacija stranaka*

19 Trećim dijelom svojeg drugog žalbenog razloga, koji valja ispitati kao prvi, osoba SC tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava jer je presudio da odluku o internom natječaju iz 2016. i odluku o neproduljenju ugovora o radu treba smatrati upravnim odlukama odvojivima od tog ugovora i slijedom toga zaključio da se one ne mogu pobijati na temelju članka 272. UFEU-a.

20 Kao prvo, u pogledu odluke o internom natječaju iz 2016., osoba SC ističe da je ta odluka donesena na temelju SOP-a o reorganizaciji. Tvrdi da Opći sud u vezi s tim nije mogao valjano smatrati da ta odluka nije donesena na temelju ugovora o radu, iako se člankom 1.2 tog ugovora izričito utvrđivalo da su standardni operativni postupci „sastavni dio ugovora” na istoj osnovi kao OPLAN.

21 Smatra da je Opći sud u tim okolnostima počinio pogrešku koja se tiče prava jer je presudio da osoba SC nije istaknula nijedan tužbeni razlog koji se temelji na klauzulama ugovora s Eulexom Kosovo, iako je istaknula nekoliko tužbenih razloga koji su se temeljili na SOP-u o reorganizaciji.

22 Kao drugo, u pogledu odluke o neobnavljanju ugovora o radu, osoba SC tvrdi da je Opći sud u nekoliko predmeta presudio da je takva odluka bila povezana s ugovorom. Puko nepostojanje klauzule kojom se u tom ugovoru uređuje obnavljanje ugovora nema nikakav utjecaj na osnovanost takvog zaključka.

23 Osoba SC dodaje da bi pristup koji je Opći sud prihvatio u pobijanom rješenju doveo do toga da se službenike Eulexa Kosovo sustavno sprečava u osporavanju velikog dijela prigovora koji mu se upućuju u području zapošljavanja pred Sudom i, osobito, osporavanja odluka koje za njih imaju najozbiljnije posljedice. Takav pristup predstavlja povredu članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i načela jednakog postupanja.

24 Eulex Kosovo ističe da je pristup koji je prihvatio Opći sud usklađen s ustaljenom sudskom praksom Suda prema kojoj članak 272. UFEU-a treba tumačiti usko.

25 Naime, arbitražna klauzula iz ugovora o radu odnosi se samo na sporove koji proizlaze iz tog ugovora ili se na njega odnose. Stoga u nadležnost Općeg suda na temelju članka 272. UFEU-a ulaze jedino pitanja koja su od njega neodvojiva. Međutim, iako su mjere donesene za provedbu odluka Vijeća Europske unije zaista imale posljedice na službenike Eulexa Kosovo, ipak ih treba smatrati upravnim aktima odvojivima od tog ugovora.

26 Tako se odluka o internom natječaju iz 2016. zasniva na odluci koja je donesena izvan Eulexa Kosovo, a ne na navedenom ugovoru. Ta vanjska odluka prenesena je u OPLAN, a potom provedena u okviru definiranom standardnim operativnim postupcima.

27 U tom pogledu ne može se smatrati da su OPLAN i standardni operativni postupci ugovorni dokumenti. Točno je da iz članka 1.2 ugovora o radu proizlazi da su ti dokumenti sastavni dio tog ugovora. Međutim, riječ je aktima općeg dosega koji se ne ograničavaju nužno na pitanja ugovorne prirode.

28 U pogledu odluke o neobnavljanju ugovora, smatra da je Opći sud pravilno zasnovao svoju odluku na nepostojanju klauzule o obnavljanju u ugovoru između Eulexa Kosovo i osobe SC.

29 Osim toga, osoba SC neopravdano je Općem sudu prigovorila to što je općenito zanijekao svoju nadležnost na temelju arbitražne klauzule jer je on samo odbacio tužbu zbog toga što je bila, s jedne strane, očito nedopuštena i odbio zbog toga što je bila očito pravno neosnovana, a da pritom nije isključio mogućnost podnošenja tužbe na temelju članka 263. UFEU-a.

***Ocjena Suda***

30 Uvodno valja podsjetiti da članak 272. UFEU-a predstavlja posebnu odredbu koja omogućava pokretanje postupka pred sucem Unije na temelju arbitražne klauzule koju su stranke ugovorile za javnopravne ili privatnopravne ugovore i to bez ograničenja s obzirom na narav tužbe koja je podnesena sucu Unije (presude od 26. veljače 2015., Planet/Komisija, C-564/13 P, EU:C:2015:124, t. 23. i od 7. studenoga 2019., Rose Vision/Komisija, C-346/18 P, neobjavljena, EU:C:2019:939, t. 99.).

31 Osim toga, iz ustaljene sudske prakse proizlazi da je tužba za poništenje, u smislu članka 263. UFEU-a, dostupna u odnosu na sve akte institucija, neovisno o njihovoj prirodi ili obliku, čija je svrha proizvesti obvezujuće pravne učinke koji utječu na interese tužitelja, mijenjajući na određeni način njegov pravni položaj (presuda od 9. rujna 2015., Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro/Komisija, C-506/13 P, EU:C:2015:562, t. 16.; vidjeti u tom smislu i presudu od 11. studenoga 1981., IBM/Komisija, 60/81, EU:C:1981:264, t. 8.).

32 Ipak, kao što na to podsjeća Opći sud u točki 36. pobijanog rješenja, u slučaju postojanja ugovora između tužitelja i neke od institucija, sudu Unije tužba na temelju članka 263. UFEU-a može se podnijeti samo kada pobijani akt ima za cilj proizvoditi obvezujuće pravne učinke koji su izvan ugovornih odnosa kojima su stranke vezane i koji uključuju izvršavanje ovlasti javne vlasti koje su dodijeljene instituciji ugovornici kao upravnom tijelu (presude od 9. rujna 2015., Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro/Komisija, C-506/13 P, EU:C:2015:562, t. 20. i od 28. veljače 2019., Alfamicro/Komisija, C-14/18 P, EU:C:2019:159, t. 50.).

33 U ovom slučaju Opći sud odlučio je, u točkama 39. i 45. pobijanog rješenja, da se odluka o internom natječaju iz 2016. i odluka o neproduljenju ugovora o radu ne temelje na ugovoru o radu. Iz toga je u točki 46. pobijanog rješenja zaključio da, iako je osoba SC treću točku tužbenog zahtjeva svoje prvostupanjske tužbe izričito temeljila na članku 272. UFEU-a, taj dio tužbenog zahtjeva treba smatrati zahtjevom za poništenje podnesenim na temelju članka 263. UFEU-a.

34 Kao prvo, kako bi utvrdio da je odluka o internom natječaju iz 2016. odvojiva od ugovora o radu, Opći sud je u točki 40. pobijanog rješenja prije svega istaknuo da je taj natječaj Eulex Kosovo organizirao nakon odluke o smanjenju broja osoblja te misije koja je dovela do odobrenja OPLAN-a od strane Vijeća i odluke o planu razvoja misije Eulex Kosovo koji je odobrio zapovjednik civilne operacije. Opći sud iz toga je zaključio da je odluka o organizaciji navedenog natječaja upravni akt koji nije donesen na temelju ugovora o radu.

35 Opći sud se potom, u točki 41. pobijanog rješenja, temeljio na okolnosti da je odluku o internom natječaju iz 2016. donijelo povjerenstvo za odabir na natječaju u okviru sustava opisanog u točki 40. tog rješenja kako bi zaključio, u točki 42. navedenog rješenja, da je odluka o internom natječaju iz 2016. izvan ugovornog odnosa između osobe SC i Eulexa Kosovo i da proizlazi iz izvršavanja ovlasti javne vlasti koja je Eulexu Kosovo dodijeljena u njegovu svojstvu upravnog tijela.

36 Međutim, valja istaknuti, s jedne strane, da je, time što je presudio da odluka o internom natječaju iz 2016. ulazi u okvir uređenja koje je definirano OPLAN-om i planom razvoja Eulexa Kosovo, Opći sud nepotpuno opisao pravni okvir kojim se uređuje donošenje te odluke. Naime, kao što to ističe osoba SC, a Eulex Kosovo usto priznaje, načini organizacije tog natječaja bili su djelomično definirani i SOP-om o reorganizaciji.

37 S druge strane, što se tiče ugovorne ili zakonske prirode pravila predviđenih OPLAN-om i SOP-om o reorganizaciji, iz članka 10. stavka 3. Zajedničke akcije 2008/124 proizlazi da se uvjeti zapošljavanja te prava i obveze međunarodnog i lokalnog osoblja utvrđuju ugovorima između Eulexa Kosovo i članova osoblja.

38 Međutim, nesporno je da se člankom 1.2 ugovora o radu izričito utvrđuje da su OPLAN i standardni operativni postupci sastavni dio tog ugovora.

39 Zbog toga je na Općem sudu da tumači članak 1.2 ugovora o radu kako bi ocijenio doseg te odredbe i, osobito, njegove moguće učinke na ugovornu ili zakonsku prirodu koju u pogledu osobe SC imaju pravila navedena u OPLAN-u i SOP-u o reorganizaciji. S obzirom na to da Opći sud prethodno nije izvršio to tumačenje, ne može se valjano smatrati da pojedinačna odluka u vezi sa situacijom osobe SC unutar Eulexa Kosovo, donesena u okviru sustava koji je među ostalim definiran OPLAN-om i SOP-om o reorganizaciji, proizvodi obvezujuće pravne učinke koji su izvan ugovornog odnosa između osobe SC i Eulexa Kosovo.

40 U tom pogledu činjenično utvrđenje da je odluka o internom natječaju iz 2016. donesena kako bi se postupilo po odluci o smanjenju broja članova osoblja Eulexa Kosovo, čija odvojivost od ugovora o radu nije bila osporena, ne može omogućiti Općem sudu da presudi a da pritom ne odredi i doseg članka 1.2 tog ugovora.

41 Naime, s obzirom na to da se člankom 10. stavkom 3. Zajedničke akcije 2008/124 propisuje da se prava i obveze međunarodnog osoblja Eulexa Kosovo utvrđuju ugovorom, ne može se unaprijed isključiti da se opće odluke o organizaciji Eulexa Kosovo provode pojedinačnim odlukama o položaju članova tog osoblja koje ulaze u okvir ugovornih odnosa između Eulexa Kosovo i članova njegova osoblja.

42 Iz prethodno navedenog proizlazi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava jer je u točki 42. pobijanog rješenja odlučio o odvojivosti ugovora o radu od odluke o internom natječaju iz 2016. a da prethodno nije tumačio članak 1.2 tog ugovora.

43 Kao drugo, kako bi utvrdio da je odluka o neproduljenju ugovora o radu odvojiva od tog ugovora, Opći sud se u točki 45. pobijanog rješenja temeljio na tvrdnji prema kojoj navedeni ugovor ne sadržava klauzulu kojom se predviđa njegovo obnavljanje. Opći sud iz toga je zaključio da odluka o tome hoće li se osobi SC ponuditi novi ugovor ne proizlazi iz klauzula između nje i Eulexa Kosovo, nego da je samo postupio po odluci o internom natječaju iz 2016.

44 U tom pogledu, s jedne strane, treba istaknuti da iz zaključka u točki 42. ove presude proizlazi da se Opći sud nije mogao valjano temeljiti na poveznici između odluke o internom natječaju iz 2016. i odluke o neproduljenju ugovora o radu kako bi utvrdio da potonja odluka proizvodi obvezujuće pravne učinke koji su izvan ugovornog odnosa između osobe SC i Eulexa Kosovo.

45 S druge strane, iako okolnost da ugovor o radu ne sadržava klauzulu kojom se izričito predviđa njegovo obnavljanje u unaprijed određenim okolnostima može biti relevantna za ocjenu osnovanosti prvostupanjske tužbe koju je podnijela osoba SC, ona ne znači nužno da se zakonitost odluke o neobnavljanju tog ugovora može ocijeniti bez uzimanja u obzir klauzula navedenog ugovora.

46 Dakle, s obzirom na to da iz teksta članka 4.3 SOP-a o reorganizaciji, za koji je Opći sud trebao ocijeniti ugovornu prirodu, proizlazi da se tim člankom uspostavlja veza između rezultata internog natječaja i neobnavljanja ugovora o radu, zakonitost te odluke treba se ocjenjivati uzimajući u obzir taj članak.

47 Iz toga slijedi da razmatranja koja je Opći sud prihvatio u točki 45. pobijanog rješenja nisu bila dostatna da opravdaju zaključak prema kojem je odluka o neproduljenju ugovora o radu bila odvojiva od tog ugovora.

48 Kao treće, obrazloženje koje se nalazi u točki 43. pobijanog rješenja, a prema kojem osoba SC nije istaknula nikakav zahtjev, prigovor ili argument koji se temelji na klauzulama ugovora o radu ne može biti dovoljna da opravda zaključak do kojeg je došao Opći sud.

49 Točno je da je nesporno da se osoba SC u potporu trećoj točki svojega tužbenog zahtjeva uvelike pozivala na različite povrede odredaba SOP-a o reorganizaciji. Međutim, Opći sud nije mogao utvrditi da te odredbe u pogledu osobe SC nemaju ugovornu prirodu a da prethodno ne protumači članak 1.2 ugovora o radu.

50 S obzirom na prethodna razmatranja, valja zaključiti da se Opći sud nije mogao valjano temeljiti na utvrđenjima izvršenima u točkama 42. i 45. pobijanog rješenja kako bi u točki 46. tog rješenja proveo prekvalifikaciju zahtjeva iz treće točke tužbenog zahtjeva prvostupanjske tužbe, a potom na toj osnovi, u točki 51. navedenog rješenja, utvrditi nepravodobnost tog zahtjeva, iz čega bi proizlazila nedopuštenost te točke tužbenog zahtjeva.

51 Stoga valja prihvatiti treći dio drugog žalbenog razloga koji je istaknula osoba SC.

52 S obzirom na to da se Opći sud u točkama 54., 55., 71. i 72. pobijanog rješenja temeljio na nedopuštenosti treće točke tužbenog zahtjeva prvostupanjske tužbe kako bi odbio druge točke tužbenog zahtjeva te tužbe, to rješenje valja ukinuti u cijelosti a da pritom nije potrebno ispitati druge dijelove drugog žalbenog razloga niti druge žalbene razloge.

## Tužba pred Općim sudom

53 U skladu s člankom 61. prvim stavkom Statuta Suda Europske unije, potonji, u slučaju ukidanja odluke Općeg suda, može sam konačno odlučiti o sporu ako stanje postupka to dopušta.

54 To ovdje nije tako.

55 Naime, prije svega, i dalje je na Općem sudu, s obzirom na prihvaćeni razlog za ukidanje, da tumači članak 1.2 ugovora o radu, što je činjenična ocjena (vidjeti u tom smislu presudu od 29. listopada 2015., Komisija/ANKO, C-78/14 P, EU:C:2015:732, t. 23. i rješenje od 21. travnja 2016., Borde i Carbonium/Komisija, C-279/15 P, neobjavljeno, EU:C:2016:297, t. 30. do 32.), kako bi odlučio o odvojivosti tog ugovora od odluke o internom natječaju iz 2016. i odluke o neobnavljanju navedenog ugovora.

56 Zatim valja naglasiti da Opći sud nije ispitao ni prigovor nedopuštenosti koji je istaknuo Eulex Kosovo ni osnovanost treće točke tužbenog zahtjeva prvostupanjske tužbe, iako je takvo ispitivanje bilo potrebno ako odluke navedene u prethodnoj točki ove presude treba smatrati povezanima s ugovornim odnosom između osobe SC i Eulexa Kosovo.

57 Naposljetku, ako bi Opći sud u konačnici zaključio da je ta točka tužbenog zahtjeva osnovana, to bi dovelo, uzimajući u obzir razmatranja navedena u točki 52. ove presude, do ponovnog razmatranja drugih točaka tužbenog zahtjeva te tužbe.

58 Slijedom toga, predmet valja vratiti na ponovno odlučivanje Općem sudu.

## Troškovi

59 Budući da se predmet vraća Općem sudu na ponovno odlučivanje, o troškovima ovog žalbenog postupka odlučit će se naknadno.

Slijedom navedenog, Sud (prvo vijeće) proglašava i presuđuje:

1. **Ukida se rješenje Općeg suda Europske unije od 19. rujna 2018., SC/Eulex Kosovo (T-242/17, EU:T:2018:586).**

2. **Predmet se vraća Općem sudu Europske unije na ponovno odlučivanje.**

3. **O troškovima će se odlučiti naknadno.**

Potpisi